

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 6Csp/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520201541
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2021:8520201541.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňou JUDr. Miriam Szárazovou, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: W. V., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XX, právne zastúpený: JUDr. Michal Barnovský, advokát so sídlom Námestie gen. Štefánika 7, Stará Ľubovňa, v konaní o zaplatenie 1.067,40 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou na súd domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.067,40 eur s príslušenstvom, nahradenia trov konania, a to titulom porušenia zmluvných podmienok žalovaným z uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 28.7.2017.

2. Súd uznesením sp. zn. 6Csp/61/2020 zo dňa 22.3.2021 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s. vstúpil ako žalobca Intrum Slovakia, s.r.o..

3. Dňa 16.11.2021 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu doručil súdu vyjadrenie k žalobe, v ktorom uviedol, že žalobu považuje v celom rozsahu za nedôvodnú. Uviedol, že uzatvorenú zmluvu je nutné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a aplikovať zákon o spotrebiteľských úveroch. Z výpisu z obchodného registra vyplýva, že právny predchodca žalobcu obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla v dôsledku rozdelenia ku dňu 1.1.2018, pričom jej právnym nástupcom je obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. a žalovaný sa domnieva, že v danom prípade nebola splnená podmienka podľa § 17 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch, resp. prechod pohľadávky po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy vyplýva, že dátum konečnej splatnosti úveru je deň 20.8.2022, z čoho je zrejmé, že ku dňu prechodu pohľadávky dňa 1.1.2018 úver ešte nenadobudol konečnú splatnosť. Žalobca predložil listinu oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2018 zo strany obchodnej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že jeho právny predchodca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. okamžitú splatnosť úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 nevyhlásila, nakoľko inak by túto nevyhlasoval právny nástupca VÚB, a.s.. Teda úver sa nestal splatným pred termínom konečnej splatnosti úveru. Keďže nedošlo k prechodu pohľadávky po konečnom termíne

splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávky, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nedošlo k naplneniu § 17 ods. 1 písm. b/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. Teda žalobca nie je nositeľom hmotného práva v konaní, nakoľko nie je daná jeho aktívna vecná legitímácia v spore. Ďalej žalovaný namietal, že došlo k neplatnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, nakoľko oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 24.1.2018 nebolo doručené žalovanému. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, aby uvedený dokument bol spôsobilý dostať sa do dispozičnej sféry žalovaného, napríklad prostredníctvom poštovej doručky. Žalovaný taktiež namietal, že žalobca nepreukázal, aby jeho právny predchodca posúdil bonitu žalovaného a tak splnil povinnosť uloženú v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný teda žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a uplatnil si náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Na nariadenom pojednávaní žalobca a právny zástupca žalobcu ospravedlnili svoju neúčast' a taktiež právny zástupca žalovaného ospravedlnil neúčast' žalovaného. Súd vykonal pojednávanie v súlade s ust. § 180 CSP, pričom právny zástupca žalovaného v plnom rozsahu zotrval na argumentácii uvedenej vo vyjadrení k žalobe.

Súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané podstatné skutkové tvrdenia považuje:

5. Právny predchodcu žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 28.7.2017 zmluvu o spotrebiteľskom úvere viazaný spotrebiteľský úver, predmetom ktorého bolo zakúpenie mobilného telefónu - Samsung S8. V zmluve boli uvedené tieto podmienky: kúpna cena 1.08,65 eur, počet splátok 61, splátka 25,- eur, celková čiastka 1.525,- eur, celková výška a mena úveru 1.08,65 eur, RPMN 19,07 %, fixná ročná úroková sadzba 19,07 %, priemerná hodnota RPMN 15,70 %, odplata 19,07 %, najvyššia prípustná výška odplaty 19,62 %, celkové náklady spotrebiteľa 516,35 eur, termín konečnej splatnosti dňa 20.8.2022, prvá splátka splatná dňa 20.8.2017. Dňa 25.11.2017 právny predchodca žalobcu vyzval predžalobnou upomienkou žalovaného na úhradu nedoplatkov na splátkach vo výške 75,- eur a zároveň bol upozornený, že ak do 5.1.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2017 bude oprávnený úver zosplatiť. Predmetnú predžalobnú upomienku prevzal žalovaný dňa 30.11.2017. Dňa 24.1.2018 VÚB banka, a.s., oznámil vyhlásenie o okamžitej splatnosti úveru žalovanému. Z prehľadu úhrad a splátok má súd preukázané, že žalovaný zaplatil právnomu predchodcovi žalobcu sumu 25,- eur.

6. Na základe notárskej zápisnice 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017, zo dňa 11.12.2017 spísanou notárkou JUDr. Ľubicou Floriánovou, došlo k spísaniu právneho úkonu Projektu rozdelenia zlúčením, na základe ktorej obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. zanikla a nástupníckou spoločnosťou sa stala spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s..

Zistený skutkový stav súd podriadil pod tieto právne normy:

7. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8. Podľa § 9 ods. 1 ZSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

9. Podľa § 17 ods. 1 ZSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

10. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 231/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo

len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

11. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

12. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Podľa § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 657 OZ, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

17. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

18. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd dospel k právnomu záveru:

20. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver a žalovaný sa zaviazal poskytnutý v dohodnutých splátkach vrátiť žalobcovi.

Predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. Spotrebiteľský charakter zmluvy je nepochybný aj tým, že zmluva bola právnym predchodcom žalobcu pripravená vopred na formulári vrátane znenia podmienok bez možnosti zasiahnuť do jej znenia žalovaným ako spotrebiteľom. Na uvedenom závere nič nemení, že následne po podaní žaloby bola pohľadávka z tejto zmluvy postúpená na iný subjekt. Preto súd na posúdenie daného záväzkového vzťahu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka i Zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Ďalej má súd preukázané, že žalovaný uzatvoril spotrebiteľskú zmluvu s nebankovou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., ktorá zanikla na základe rozdelenia zlúčením, pričom jej právnym nástupcom, na ktoré ho prešla aj predmetná pohľadávka voči žalovanému bola spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ktorá však už mala postavenie bankového subjektu. V priebehu konania bola medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a žalobcom uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola opätovne aj pohľadávka, ktorá je uplatňovaná v tomto konaní. Nato, aby došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky, bolo potrebné dodržať postup, a to obligatórne náležitosti podľa § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zákon o bankách predstavuje lex specialis vo vzťahu k Občianskemu zákonníku, ktorý čo sa týka inštitútu cez tie sprisňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné súdy. V danom prípade síce pohľadávka vznikla voči nebankovému subjektu, avšak následne prešla na bankový subjekt, ktorý pri postúpení pohľadávok je povinný dodržať taktiež podmienky a pravidlá upravené v zákone o bankách. V zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť predmetom postúpenia iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (i) splatnou (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej (ii) písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky (iii) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené kumulatívne v čase postúpenia pohľadávky.

22. Zo znenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že druhá obligatórna podmienka pre platnú cesiu bankovej pohľadávky je písomná výzva banky, ktorá má byť klientovi banky doručená a napriek tejto písomnej výzve je klient banky v kvalifikovanom omeškaní (nepretržite ako 90 kalendárnych dní). Až po preukázaní, že klientovi banky bola takáto výzva zo strany banky doručená, prichádza do úvahy postúpenie bankovej pohľadávky zodpovedajúcej omeškanému záväzku inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Písomná výzva, ktorá spĺňa vymedzené kritériá, je základným predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby žalobca, resp. jeho právny predchodca predložil takýto dôkaz, preto je možné uzavrieť, že žalobca nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalobca síce predložil oznámenie o postúpení pohľadávky, avšak uvedené nemožno považovať o zasielaní písomnej výzvy žalovanému v zmysle citovaného § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Písomné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky adresovanej žalovanému tak nemožno považovať za takú výzvu ako má na mysli citované ustanovenie a ani nenahrádza. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách ďalej vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu doslova uvádza: „v odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ (pôvodne išlo o § 92 ods. 7 Zákona o bankách). Pre splnenie podmienky písomnej výzvy bolo nevyhnutné, aby takáto výzva bola nielen vyhotovená, ale aby bola žalovanému aj reálne odoslaná a doručená. Vzhľadom na to, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal splnenie tejto obligatórnej podmienky, možno konštatovať, že prvá podmienka pre platné postúpenie bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nebola splnená. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená (uvedené platí aj vo vzťahu už k splatným, t.j. dospelým splátkam), a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, čo správne namietal žalovaný v konaní.

23. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky splatnej za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. (pozri napr. rozhodnutie KS v Prešove, sp. zn. 13CoCsp/3/2021) Z dôvodu, že tieto skutočnosti v prejednávanej veci neboli preukázané, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

24. Záverom súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 209/04, III. ÚS 95/06, III. ÚS 260/06, v zmysle ktorých všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené

účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania.

O trovách konania súd rozhodol:

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Vzhľadom na to, že v danom prípade bol v konaní plne úspešný žalovaný, súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.